

עפ"ת 50601/10/14 - יעקב בן טולילה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
עפ"ת 50601-10-14 בן טולילה נ' מדינת ישראל
06 נובמבר 2014

בפני כב' השופט רענן בן-יוסף
המערער
נגד
המשיבה
יעקב בן טולילה
מדינת ישראל

נוכחים:

ב"כ המערער - עו"ד דוד גולן

ב"כ המשיבה - עו"ד כנרת מור

המערער הופיע

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

המערער נתפס נוהג בחוצות תל-אביב ביום 03.06.13 כאשר ברכו שני ג'וינטים, כלומר, טבק סיגריות מעורב בקנאביס. עקב כך התבקש על-ידי שוטרים, לאחר שגם נעשה חיפוש ברכו ונמצא שם קנאביס נוסף, להיעתר לבדיקת דם לאיתור סמים, אך המערער סירב לעשות כן.

לאחר שמיעת ראיות בבית משפט קמא הורשע המערער בעבירה בניגוד לסעיפים 64 ו-39 לפקודת התעבורה - נהיגה בשכרות מחמת סמים. לאחר הכרעת הדין גזר לו בית משפט קמא עונשים שונים, בהם, בין היתר ועל כך הערעור, עונש פסילה בפועל מלנהוג במשך 28 חודשים בניכוי 60 ימי פסילה מנהלית.

הערעור הוגש הן על הכרעת הדין והן על גזר הדין, אך הסנגור, לאחר רמז דק כפיל של בית המשפט, חזר בו מהערעור על הכרעת הדין והתמקד בגזר דינו של המערער, כפי שניתן לו על-ידי בית משפט קמא.

מדובר בנהג המחזיק רישיון נהיגה משנת 2002, יליד 1984. לחובתו 25 הרשעות קודמות בתיק בעבירות שונות, גם עמוד 1

עבירות בטיחותיות. אין לו עבר פלילי.

בית משפט קמא בגזר הדין, זאת יש להדגיש, זיכה את המערער מעבירה בנהיגה תחת השפעת סמים והרשיע אותו רק בנהיגה בשכרות.

שקלתי בדעתי האם יש הצדקה להתערב בגזר דינו של בית משפט קמא, ומצאתי שאין בשום פנים ואופן לומר שבית משפט קמא טעה - הן בקביעת מתחם העונש ההולם והן בקביעת העונש בתוך המתחם, טעות כזו אשר מצדיקה התערבות של ערכאת הערעור, אם כלל טעה. עבירה של נהיגה כאשר בדם שרידי סמים, כאשר באחת מאמרותיו המערער הודה שהשתמש בסמים שלושה שבועות קודם לנהיגה, אף אם לא היה תחת השפעה בפועל של סמים בזמן הנהיגה, איננה דבר שיש להזכיר. בנסיבות הללו אני מוצא לדחות את הערעור על כל חלקיו והערעור נדחה.

**ניתן והודע היום, י"ג מרחשוון
התשע"ה, 06/11/2014, במעמד
הנוכחים.
רענן בן-יוסף, שופט**

הוקלדעלידינופרדויד